

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr.

V administraciji prejemam velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (insertate) vsprejema upravnilstvo in ekspedijer v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon-števil. 74.

Štev. 42.

V Ljubljani, v torek 22. februarja 1898.

Letnik XXVI.

Deželni zbor kranjski.

XII. seja dné 21. febr.

Deželni glavar Detela otvori sejo ob 1/2, 11. uri dopoldne.

Začetkom seje predloži posl. Hribar samostalni predlog, katerega so podpisali národní poslanci obeh strank. Predlog se glasi:

»C. kr. vlada se pozivlja takoj storiti vse potrebno, da se bodo varovale slovenskemu, oziroma hrvatskemu prebivalstvu na Kranjskem, Štajerskem, Koroškem in Primorskem v ustavi zajamčene mu pravice in da se štiti to prebivalstvo nasilstva večine, kjer je vsled manjšega števila v deželi ali pa vsled umetno prikrojenega volilnega reda v zakonodajnih zborih v manjšini.«

Predlog bode posl. Hribar utemeljeval v jedni prihodnjih sej.

V imenu fin. odseka poroča posl. Hribar o računskem sklepu in proračunu gledališkega zaklada. — Leta 1896 so znašali redni prihodki 12.844 gld. 35 kr., stroški 11.509 gld. 85 kr., imovina je znašala 128.124 gld. 46 1/2 kr. Za leto 1898 se proračunava potrebščina na 11.541 gld., pokritje na 11.600 gld.

O debati, ki se je vnela tem povodom radi prepovedi igre »Nemški ne znajo«, poročamo za danes na kratko na drugem mestu, obširneje poročilo o tem pa objavimo v prihodnji številki.

Deželni zbor je ob jednom naročil deželnemu odboru, naj še tekom letošnjega leta vpelje v gledališču električno razsvetljavo, ki je mnogo primernejša in varnejša gledé ognja.

Bolnica v Vipavi.

V imenu fin. odseka poroča posl. dr. Žitnik o prošnji zdravstvenega zastopa vipavskega gledé podpore za zgradbo okrožne bolnice. Dež. vlada je l. 1894 v dopisu na dež. odbor naglašala po-

trebo ustanovitve bolnic za silo v posameznih zdravstvenih okrožjih za slučaj nalezljivih bolezni. Te bolnice pa bi služile sicer tudi ponesrečenecem, bolnikom brez stanišč in onim, ki niso za prevažanje sposobni ali ki na potu zbolé itd. V teh bolnicah bi se oskrbovali in nadzirali tudi umobolni, dokler se ne morejo oddati v druge zavode, ter osamile osebe z nalezljivimi boleznimi. Taka bolnica za silo naj bi se ustanovila na se-dežu vsakega okrožnega zdravnika za približno 6 do 10 oseb; stroški take bolnice, tako se je mislilo, znašali bi 1500 do 2000 gld. Deželna vlada je ob jednom izrazila željo, naj bi dežela z denarnimi sredstvi podpirala ta podjetja. Posamezni zdravstveni zastopi so v ta namen vsako leto vstavljali v proračun primerne zneske ter tako nabrali nekaj zakladov. Gledé deželne podpore je dež. zbor obravnaval l. 1895 ter sklenil, da se bode za zgradbe bolnic za silo onim zdravstvenim okrožjem, katera s svojimi sredstvi ne bi mogla zmagati stavbinskih stroškov, dovoljevalo 10 do 15 odst. podpore. Torej bi znašale deželne podpore k večjemu 300 gld. ali za približno 30 zdravstvenih okrožij, koder bi se gradile take bolnice, skupaj do 9000 gld., ki pa bi se razdelili na več let.

Toda pozneje se je pokazalo, da se za 1500 ali za 2000 gld. taka bolnica ne more napraviti, in dež. vlada je dala napraviti načrte, po katerih bi stavbinski stroški za tako okrožno bolnico znašali 8—12.000 gld. Te bolnice pa bi ne bile le za silo, za slučaj kolere in drugih nalezljivih bolezni, temveč sploh za revne bolnike, katerih ni mogoče oskrbovati doma ali pa ne prepeljati v dež. bolnico.

Deželni zbor je sicer že l. 1889 priznal potrebo takih manjših bolnic, osobito v primernih središčih, kakor so n. pr. Postojina, Novo Mesto,

Krško, z namenom, da bi se razbremenila deželna bolnica v Ljubljani in po mogočosti ustreglo prebivalstvu po deželi. — A sedaj, ko je dežela žrtvovala že 700.000 gld. za dež. bolnico v Ljubljani in je v vedno večji denarni stiski vsled raznih rastočih potreb, dež. zbor ne bode mogel podpirati večjih okrožnih bolnic, izvzemši one okraje, koder zasebni dobrotniki darujejo v ta namen izdatne podpore in bi bolnice zmanjšale stroške, katere dežela plačuje za domače bolnike v tujih bolnicah. To velja n. pr. za Novo Mesto in Krško. Primerno isti razlogi govoré za Vipavo, kjer je zdravstveni zastop sklenil zgraditi okrožno bolnico za 18 do 24 bolnikov, katere stroški bodo znašali okroglih 10.000 gl. V ta namen je zdravstveni zastop nabral nekaj nad 2000 gld., od dežele pričakuje primerne podpore, ostalo potrebščino bi pokril s posojilom. Z ozirom na to, da je mnogo bolnikov iz tega okraja v tržaški bolnici in bi vipavski okraj nikakor ne zmogel vseh stavbinskih stroškov, nasvetuje fin. odsek, da se dovoli 3000 gl. podpore, s pogojem, da je zgradba bolnice zagotovljena in v njej prostora za 24 bolnikov. Ako se dež. odbor o tem prepriča, potem naj vstavi v ta namen v dež. proračun za 1899. l. 1500 in za l. 1900 ostalih 1500 gld.

Predlog fin. odseka, katerega je podpiral posl. Božič, je bil brez ugovora vsprejet.

Razširjenje deželne blaznice.

V imenu finančnega odseka poroča poslanec dr. Žitnik o raznih zgradbah v blaznici na Studencu. Najnужnejša potreba je, da se oddelka za besne blazne razširita. V jedni sobici sta večkrat po dve, celo po tri besne osebe. Dozidalo bi se po jedno nadstropje na oba oddelka.

Dalje je nujno potrebna zgradba hiše za stanovanje zdravnikov. Hišni zdravnik po po-

LISTEK.

Davorina.

Spisal S. Semenovič.

Moj Bog, kako sem bil zopet tako čuden!

Nenavadno!... Polasti se te neka nevolja, kak izvanreden prizor se ti ponovi v duši, za hip ti prešine glavo nekaj mislij brez zveze, bolje odlomkov mislij, po naključju vjameš par brezpomembnih besedij, premišljuješ, primerjaš, sklepaš — v trenutku moreš preživeti dolga leta življenja. Modruješ. Veš, čemu modruješ? Sam sebe izprašuješ in sam sebi si tujec.

V dvorani se je bleščalo od luči. Toplo je bilo, prijetno in sladko. Poskočni zvoki valčka so brneli po zraku, drgetajoč nad glavami mnogoštevilne mladine v tisti lahni meglici, ki ti je včasih tako prijetna zbog svojega vonjivega, opojnega duha, drugič pa ti mogoče vznemirja živce in te draži, spominjajoč te na zoperne hlapove potu, na tisto neznosno vročino, v kateri se krečejo po nekej instektivnej strasti razpaljena telesa.

Šumno je bilo v dvorani. Godba je igrala, po taktu so se dotikale noge parketov, lahno drsajoč

in poskakujoč... slišalo se je hehetanje jasnih dekliskih grl, polglasno, pritajeno govorjenje, zadovoljno in samoljubno momljanje mater.

Od časa do časa je prišel kdo mimo mene: vnetá plesalka, ki si je v garderobi hladila čelo, skrbna mati za njo, star gospod s potnimi naočniki in bradavico na licu, mlad človek z brezizraznim, topim obrazom, par smejočih mladičev strastnih, glupih potez — in nihče si ni mogel kaj, da bi me ne pogledal.

To me je začelo dražiti.

Škrat! Čemu strmite tako brezmiselno v mé? Ker ne plešem? Ha, ha... kako ste smešni! Za Boga, pustite me v nemar!

In čudna zopernost mi je legla na dušo. Nestrpna nevolja me je obšla, prepojila mi je vso dušo, celó telo, vse najmanjše žilice in celice. Nemirno sem se premikal.

Boga mi! Čemu sem prišel semkaj? Kdo me je vabil? Kaj me je vleklo sém? Zdel sem se sam sebi smešen. — Začutil sem v glavi naval krvi, burno mi je plalo srce, za hip me je pretresel rezek mraz: neko sovraštvo, nekak stud, čudna mržnja mi je prevzela dušo.

Kako ste mi zoperni, bedaški obrazi! Da, tu je vaše mesto, tu imate svoj prostor, da se urite

v brezmiselnem govoričenju. — Ti pogovori so eminentno vaši, vi brezglavi ljudje, le besedite, hitite, hitite...

Ha, ha, kako govore:

»Ali vam je vroče, gospica?«

»Malo.«

»Kako se zabavate?«

»Hvala, dobro.«

»Zabava je pač vse, kar imamo dobrega v življenju.«

•Mhè.«

Brr, kako majhni ste v svojih pogovorih!

Moj Bog, in v tako družbo naj človek veruje? od te družbe, od te mladine naj česa pričakuje? Molčite, dobrodušni človečki, ki hvalisate vedno in vedno človeško družbo, kako je dobra, blaga, razumna in delavna... Ha! Ironija! — Veste, kaj je ta družba? Čreda ovac, brezmiselnih, blebetavih ovac, navajena danes pogaziti svojo lastno krmo, da se jutri krči od glada, čreda, ki na svetu najbolj sovraži — misel, čreda, ki se pusti slepo voditi usodi in svojim nagonom.

In v tej družbi sem živel!?

V duši mi je vstalo nekaj kakor silen stud, uporno sovraštvo, zaničljiva mržnja. Kri je div-

tresu stanuje še vedno v baraki, ker prejšnje stanovanje v takozvani gospodski hiši ni več primerno svojemu namenu. Glede te zgradbe je bil finančni odsek soglasnega mnenja, le glede lege je več pomislekov. Deželni odbor meni, naj bi se stanovanje za dva zdravnika gradilo na severu ali jugu glavnega poslopja. Toda na severu bi bilo stanovanje komaj za 50 korakov oddaljeno od oddelkov za besne, koder je vedno velik krik. Na jugu pa se bode prostor potreboval za mogoče administracijsko poslopje in šetališče bolnikov; poleg tega je na potu grebenična jama. Iz teh in drugih razlogov se je finančni odsek odločil za stavišče na deželni njivi poleg sedanjega glavnega vhoda, ki je komaj 200 korakov oddaljeno od glavnega poslopja. — Vsprejeti so bili nastopni predlogi:

1. V svrhu izvršitve raznih zgradb in naprav v deželni blaznici na Studencu se iz deželnega zaklada dovolijo nastopni zneski:

a) za napravo še prvega nadstropja na obeh oddelkih za besne . . .	20.000 gld.
b) za zgradbo hiše za stanovanje zdravnikov	16.000 »
c) za pomnožitev kopeli	2.000 »
d) za popravo v gospodski hiši	800 »
e) za stroške stavbnega vodstva in za nepričakovane izdatke pod točko a) do d)	1.200 »
f) za napravo telefona	500 »
torej skupni strošek	40.500 gld.

2. Kot stavišče za stanovanje zdravnikov se določa prostor na vzhodu zavoda pri sedanjem glavnem vhodu na deželni njivi.

3. Iz deželnega zaklada se za jedno leto dovoli ustanova v znesku 600 gld., katero je v svrhu temeljite izobrazbe v psihijatrični stroki podeliti doktorju zdravilstva, ki prevzame dolžnost, posvetiti se zdravniški službi v kranjski deželni blaznici.

4. Deželnemu odboru se naroča, da v zadevi popolnega dodelanja deželne blaznice, vpeljave lastne režije in organizacije zdravniškega in upravniskega posla nadaljuje poizvedbe in, kadar jih dovrši, stavi primerne končne nasvete.

Razne stvari.

Prošnja posestnikov iz Preloke za podporo vsled toče se odstopi deželnemu odboru v rešitev.

Občinska cesta od podvinskega znamenja na Mošnje se uvrsti med okrajne ceste.

Prošnja gospodarskega odbora mesta krškega, da bi se od vozov, na katerih se v mesto dovažajo drva, seno, oves, slama, stelja in druge za prodajo določene stvari, pobirala posebna davščina, se odkloni.

Istotako se odkloni prošnja vasi Grčarice in Grčariške Ravne za izločitev iz občine Dolenja Vas.

Prošnja vasi Landol, Hrenovice, Predjama in drugih za popravo okrajne ceste iz Planine čez Studeno do Gorič, in prošnja posestnikov iz Podutika za uvrstitev občinske ceste Šiška - Podutik

med okrajne ceste se izročita deželnemu odboru z naročilom, da to preiskuje in svoječasno stavi primerne predloge.

Pri razpravi o deželni kulturi posl. Kajdiž priporoča uravnajo kamniške Bistrice, poslanec Božič pa uravnajo vipavskih vod, o čemer se je v zbornici obravnavalo že leta in leta, a brez dejanjskega uspeha.

Poslanec Hribar nasvetuje resolucijo, s katero se vlada pozivlja, da južno železnico prisili, primerno popraviti most na barju, kateri ovira odtok vode.

Poslanec Povše dostavlja, da se bode treba obrniti v tej zadevi s prizivom do upravnega sodišča, ker južna železnica zahteva odškodnino za svoj most. Ko se to dožene, bode deželni odbor predložil natančen načrt in pregleden proračun. Načrt in proračun sta deloma že zastarela, zato treba novega pregleda. Stvar pa je nujna, zato bode deželni odbor delo pospešil.

Pri točki glede vodovodov in vodnjakov deželni odbornik Povše našteva ogromne troške, katere ima dežela za te namene. Deželnemu odboru se naroča to in ono, ali on vsega ne more izvršiti, ker mu nedostaja inženjerjev in denarja. Trebalo bi nekaj milijonov, ko bi hoteli vse izvršiti, kar se zahteva.

Poslanec Pakiz naglašja potrebo vodnjakov v raznih krajih kočevskega okrajnega glavarstva ter osuševanje dobrepolske in struške doline.

Poslanec Božič naglašja potrebo vodnjakov v vipavski dolini.

Poslanec dr. Papež predlaga, da se ozira deželni odbor na prednost in nujnost takih prošenj in pred vsem na kraške pokrajine. — Sprejeto.

Poslanec Modic izraža željo, naj bi deželni odbor že v prihodnjem zasedanju predložil načrt zakona za vodovod cerkniški in okolico ter izposloval državno podporo.

Poslanec Schweiger predlaga resoluciji, ki sta bili vsprejeti in se glasita:

1. Deželnemu odboru se naroča, da potom okrožnice opozarja županstva na poskušajo streljanja proti toči; v ta namen se dovoli 300 gld. kredita.

2. Deželnemu odboru se naroča, da se trtne škropilnice ne bi dajale brezplačno, ampak se po znižani ceni oddajale revnejšim vinorejcem.

Koroški deželni zbor.

Iz Celovca, dne 16. febr.

20 seja, dne 8. febr. Za zide ob desnem bregu Zilice se dovoli 1160 gld. podpore. — Prošnja ravnatelja gledališča v Celovcu za podporo se odkloni. — Za meščansko šolo v Volšberzi bo dala dežela 6000 gld. — O predlogu, naj se napravi postava glede izbiranja bikov (Stierkörungsgesetz), se ni obravnavalo, ker je dež. predsednik izjavil, da bode vlada sama predložila dotični načrt. — Reši se več manj važnih poročil.

21. seja, dne 9. febr. Brez debate se reši več nepomembnih poročil dež. odbora in odsekov.

— Za strgarsko šolo v Naborjetu se dovoli 300 gld. podpore. — Prošnja 80letnega zdravnika Kastnerja v Borovljah za pokojnino se odkloni. — Občini Važenberg se dovoli za cesto iz Trušenj do Št. Ruperta ob Velikovcu 100 gld. podpore. — Za popravo starih slik v Zgornjem Dravberzi se dovoli 200 gld.

Obširnejši je bil razgovor o podpori 250 gl. za popraviljanje cerkve sv. Jerneja v Brežah. Nemški nacionalci so se pokazali ob tej priliki v pravi luči kot nasprotniki cerkve. Zahtevali so namreč po svojem poročevalcu dr. Art. Lemišu, naj se doneski podružnice sv. Petra za dijaško semenišče »Marianum« v Celovcu povrnejo in porabijo za popravo farne cerkve, ki je pogorela l. 1895.

Dr. Lemišu odgovarjajo mil. g. knezoškof in dokazujejo v daljšem govoru, da je njih dolžnost skrbeti za naraščaj duhovnikov v škofiji ter pravica za to porabiti tudi prosto premoženje cerkv. Zahtevajo, naj se opusti drugi jako žaljivi del predloga finančnega odseka. — Govorijo še dr. Steinwender, dr. Luggin in jako nedostojno Lemiš, ki knezoškola napada zbog Marijanišča. Konečno obvelja nekako posredovalni predlog dr. Luggina.

22 seja, dne 10. febr. Knez Rosenberg je stavil in utemeljeval od vseh poslancev podpisani predlog, naj se sklene povodom 50letnice vladanja posebna adresa na cesarja. Dne 2. decembra t. l. praznujejo avstrijski narodi redko slavnost, 50letnico, odkar je nastopil vlado naš svetli cesar. Korošci so stali v vojski in miru vedno zvesto ob strani cesarjevi in države in se udeležili vseh resnih in veselih dogodkov. Tako je i sedaj ob cesarjevi petdesetletnici. Na dolgo dobo polstoletne neumorne delavnosti in očetovske skrbi za blagor milijonov podanikov more gledati Nj. Veličanstvo in v osebnosti ljubezni in spoštovanju najti ono zadovoljnost, ki jo zasluži velikodušen vladar za zvesto izpolnjevanje svojih dolžnostij.

Volil se je poseben adresni odsek 5 članov. Izvoljeni so: Mil. g. knezoškof in poslanci knez Rosenberg, dr. pl. Metnic, Muri in Ghon.

Za občinsko cesto v Kotljah se dovoli 120 gl. podpore. Dež. odboru se naroči, naj napravi načrt za preložitve te ceste. — Po predlogu poslanca Murija se naroči dež. odboru, naj naprosi vlado, da čim preje preloži cesto čez Jezerski vrh. Dež. predsednik pripomni, da so načrti že izdelani in da se z delom kmalu prične. Preložitve bode stala 200 tisoč gld.

23. seja, dne 11. febr. Prošnjam občin Lieserhofen in Slov. Plajberg, naj se oprostijo doneskov za uravnajo Drave, se je vstreglo in dež. odboru naročilo, naj potrebno ukrene pri vladi. Zoper to sta govorila Luggin in Hinterhuber, za predlog pa Kotz, Kirsner in Steinwender. — Daljša debata je bila o prošnjah celovškega in beljaškega mestnega odbora, naj jim dežela pomaga zidati vojašnice za deželne brambovce. Prošnji se odklonita. — Vsled prošenj občin v velikovski oko-

jala po meni, v mrzlični tresavici sem drgetal, zaničljivo sem gledal v stran, v tistega mladiča, ki je slonel ob vratih in se tako brezmiselno režal.

To čredo naj cenim, spoštujem, te pohlepe, te nazore, ki so se rodili v mraku teh nizkih nagonov! Proč mladost, ki izginjaš brez namena v brezmiselnem, hrupnem vegetiranju, ki more roditi le boleost, kes, preživelost, osamljenost, zapuščenost — velikanske dvome. Proč taka sreča, kateri se ne upaš udati, ker je varka slepilka, brezsrčna glumačica!

Vse je minilo!

Nobene namere in svrhe, nobene naloge in nade, nobenih sanj v bodočnost — nič, nič . . . samo stud, sovraštvo, kes in — neodoljivo hrepenenje po nečem . . .

Po čem? . . . po čem? . . .

Godba igra počasnejše, polagoma, tiho, mirno. Oh, mili zvoki, daljni odmevi pozabljene melodijske! V duši vstajajo davni glasovi . . . : monotono, mehko petje — oh petje, kakor molitev . . . vedno nižje, mirnejše, počasnejše, kakor udarjanje valov ob obrežje, vedno mehkejša . . .

Mala kapelica v zavodu s poskakujočo večno lučjo. Prazne stene, hladen mir, po klopih mladina zavoda v molitvi.

»Memento creatoris tui in diebus iuventutis tuae!«

»Occupatio magna creata est omnibus hominibus, et iugum grave super filios Adam.«

»Mladi moji prijatelji, življenje je resno«. Ah ta dobi mož, kako prepričevalno govori! »Vsak trenutek življenja nosi na čelu globoko resnobo. Od kod prihajaš . . . kam greš? Ali si res medla senca, ki izgine z mrakom, stvor slepe usode? Ali si se sam ustvaril? . . . Nesmisel! Čegav si? Malaleel je bil Kajnanov, Kajnan Henosov, ta Setov, ta Adamov — Adam pa je bil — Božji . . . Stopite torej pred oltar in darujte svojo mladost Bogu: le on vam bo dal moč življenja, vztrajnost v delu, pomoč v dvomih«. In mladina se dviga in iz polne duše ji kipi molitev:

»Introibo ad altare Dei, ad Deum, qui laetificat iuventutem meam.«

O sladki sen! O sveti zakrament v zlatem kelihu, v katerem se moreš okopati, odpočiti in si pridobiti moč in silo za to resno življenje!

Tihi koraki. Mladina se vrača od oltarja. Kako jasna so ta lica, kako mirne te oči, kako polni življenja ti obrazi, polni veselja do dela! — Vera se mi vrača, dvomi izginjajo, življenje me mika,

neznano hrepenenje nehuje, duševna mrznja se plega, sovraštvo ugasuje, nikdar pojmljiva sreča mi objemlje srce . . . godba jenjuje . . . zadnji akordi se izgubljajo . . .

»Gospoda odmor!«

Valček je končan.

Sedel sem pri mizici. Ob meni so hiteli plesavci in plesavke v stransko sobo, da se ohladé, da si odpočijejo, da se umiré . . .

Čudno! V duši nisem več občutil do njih one mrznje, onega sovraštva, onega studa . . . le gorko pomilovanje mi je še ostalo v duši. Kako je to prišlo?

Pomiloval sem vse, ki so prihajali in odhajali ob meni, ne da bi vedel, zakaj. Vse one obraze, ki so me prej tako bodli in vznemirjali. Takrat si prišla tudi ti, Davorina. Brezskrbno si priskakljalo, nedolžno dete.

Pomiloval sem vse. Skoro bi bil pomiloval tudi tebe. A neki čut se mi je uprl v duši: delal bi ti bil krivico . . . Kakor bi vedela, kaj se godi z menoj, si uprla vame svoje velike, mirne oči in me gledala dolgo, nepremično, pomenljivo . . .

Ne boj se, nedolžno dete! Tebi nisem delal krivice . . .

lici, naj se odpravi mitnina v Velikovu, se naroči deželnemu odboru, naj pravne razmere v tej zadevi preiskuje in v prihodnjem zasedanju stavi primerne predloge.

24. seja, dne 12. febr. Dež. odboru se naroči, naj vlado zopet podrega, da se loti železnice v Rožno dolino. (Ali bode kaj pomagalo?) — Iz Strucmanove ustanove se dovoli podpor za 10.635 gld.

Predlog o prenapredbi volilnega reda za deželni zbor se vrne dotičnemu odseku z naročilom, da izdela načrt postave za upeljavo direktnih volitev. Posl. Jan. Huber želi, naj se določi obdobje za volilne kraje. Posl. Grafenauer želi, naj se upeljejo ne samo direktne, marveč tudi tajne volitve.

Za ustanovitev 3-razredne meščanske šole v Velikovu se dovoli 15.000 gld.

Društvu »Südmark« in »Schulverein« se dovolijo letne podpore. Ugovarjala sta tem podporam poslanca Einspieler in Grafenauer, ker se denar, kakor je javna tajnost, porabi le za politične namene zoper Slovence in ker nasprotuje pravičnosti.

Politični pregled.

V Ljubljani, 22. februarija.

Notranji položaj v Avstriji je deloma sedaj še bolj nejasen, kakor je bil ob otvoritvi trinajstega zasedanja državnega zbora. Kakor je razvidno iz poročil raznih oficijoznih in drugih časnikov, se nahaja vlada v veliki zadregi, iz katere se bode težko brez škode rešila. Poleg češkega deželnega zbora, ki je Gautschu povzročil v tem zasedanju marsikatero preglavico, katera nevarnost pa je vsaj deloma že odstranjena, se bliža sedaj obstrukcija v državnem zboru, ki jo je Gautsch zadostno skusil že v zadnjem zasedanju, ne sicer kot ministerski predsednik, pač pa kot naučni minister. Ako se namreč obstrukcija nadaljuje, kakor napoveduje vse ultragermansko časopisje, potem je nemogoče nadaljno uspešno delovanje in naravna posledica je potem razpust državnega zbora. Nekateri sicer trdijo, da se takoj nato razpišejo nove volitve za državni zbor, toda s tem ni mnogo pomagano, ako se poprej namreč ne doseže sporazumljenja mej narodov. Nove volitve, akoravno z ozirom na obnovitev nagodbe nujno potrebne, bi prav nič ne koristile in nastala bi za Avstrijo neizogibno doba absolutizma. Ker pa sedanji ministerski predsednik bar. Gautsch, kakor je že opetovano, posebno pa v svojem nastopnem govoru izjavil, ne mara vladati absolutistiško, ker hoče le tako dolgo vstrajati, dokler ima kaj nade, da doseže svoj namen, odložil bode svojo ministersko čast ter jo prepustil drugi moči, ki bode bolj prijazna absolutizmu. Kaj se zgodi potem in kdo bo prevzel vladno krmilo v tem slučaju v roke, to je seveda vprašanje prihodnjosti, o katerem se sicer že sedaj prav pridno razmišlja, glede katerega pa ni še niti najmanjše jasnosti.

Državno-pravno stališče, katero se je že tako določno izrazilo dosedaj v gališkem in dalmatinskem deželnem zboru potom udanostne adrese, izrazilo se bode tudi, ako češki večini v zadnjem trenutku ne izpodleti, v češkem deželnem zboru, kajpak proti volji nemških zastopnikov. »Narodni Listy« in sploh vsa češka glasila se zelo pohvalno izražajo o odklonitvi predloga nemškega poslanca dr. Lipperta, naj se odpošlje vladarju deputacija deželnega zbora. To je res veselo znamenje, le žal, da se ta misel ne bode mogla izraziti v vseh deželnih zastopih, v katere zahajajo slovenski poslanci, in bo ta misel ostala dolgo le še samo misel, kateri ne bo sledilo tako naglo potrebno dejanje. Vsekako pa je hvalevredno in nujno potrebno, da se je v tem oziru jelo povsodi gibati in glasneje trkati na odločilnem mestu.

Razmerje mej Francijo in Rusijo je vkljub raznovrstnim spletkam še vedno najpovoljnejše. To se je posebno pokazalo v petek popoldne, ko je predsednik Faure slovesno vsprejel novega ruskega poslanika kneza Urussova, ki mu je izročil svoje potrdilno pismo. V svojem nagovoru pa je knez omenil, da mu je car zapovedal, naj obrača vso svojo pozornost na ohranitev obstoječih izvrstnih razmer, ki spajajo Rusijo s Francijo na veliko korist obeh prijateljskih in zjedinenih narodov. Na to mu je odgovoril Faure, da

tudi on jednako ceni velike koristi obstoječe alijance, v kateri uvidi, kakor carska vlada, zagotovilo splošnega miru in uspešnega razvoja obeh prijateljskih narodov.

Algirsko vprašanje v francoski zbornici je dalo v jedri zadnjih sej povod dolgi, deloma precej burni debati. Znano je namreč, da imajo v Algiru, kakor menda večinoma po vsem svetu, v rokah vsa boljša podjetja le židovski kapitalisti, kateri po svoji znani navadi zatirajo ne-židovsko prebivalstvo. To se je pokazalo že povodom zadnjih nemirov v glavnem mestu Algiru, kakor se je tudi pokazalo, da vladni organi bolj vlečejo z židovsko kliko, kakor pa z zatiranim narodom. Ta zadeva se je toraj obravnavala v francoski poslanski zbornici. Govorilo je več poslancev, ki so grajali vladno postopanje in naglašali, da manjka pred vsem potrebne organizacije. Odgovarjal je minister Barthou, ki je sicer zagotavljal, da vlada vse stori, da prepreči v bodoče take izgrede, toda pristavil pa je, seveda da se ne zameri pravim židom, da hoče varovati tudi židovsko last. S tem pač ljudstvu ne bode mnogo pomagano.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 22. februarija.

(Spravna akcija) mej slovenskima kluboma deželnih poslancev kranjskih je bila sinoči v skupni seji **srečno dovršena**. Dogovorili in potrdili so se sklepno v skupni seji vsi predlogi, o katerih so se zastopniki obeh strank v teku spravne akcije dogovarjali. V teh dnevih se pismeni dogovori konečno redigujejo in podpišejo. Veljavni so za sedanjo deželnozborsko volilno dobo treh oziroma štirih let. Po dovršenih zadnjih formalnostih se dogovori objavijo. — Nam niso znane vse točke dogovorov, toliko pa se nam poroča, da se ni vresničila želja katol.-narodnega kluba, naj se osnuje jeden klub, marveč da kluba še v prihodnje ostaneta, da pa bo posebni skupni odbor štirih poslancev od vsake strani, ki bo vodil vse skupne zadeve. — Vest o doseženem vzajemnem delu bo vzbudila gotovo veselje in zadovoljnost povsod, koder biva naš narod, vzlasti v tem trenutku, ko Slovence povsod, celo v središču Slovenije, narodni nasprotniki tako oblastno prezirajo, kakor da bi bili Slovenci res manj vreden narod. — Dostavljamo le željo, da bi srečno zasnovano vzajemno delo bilo pričetek srečnejših in uspešnejših dnij v javnem življenju naše ožje in skupne slovenske domovine, nego smo jih doživeli zadnja leta.

(**Nemški ne znajo.**) Včeraj je bilo zelo živahno po deželni zbornici. Poslanec Hribar z vsemi slovenskimi poslanci je vložil nujni predlog v varstvo slovenskega naroda povsod, koder je v manjšini. Pri proračunu deželnega gledališkega zaklada je poslanec Kalan grajal vladno policijo ljubljansko, ker je prepovedala krščansko-socijalni delavski zvezi predstavo igre: »Nemški ne znajo«, dasi so to igro do sedaj povsod tudi v Slovenecem najbolj sovražnih razmerah brez ovire smeli predstavljati. Igra je povsem nedolžna in ni nobenega vzroka za prepoved, pač pa v sedanjih razburjenih razmerah more doseči le nasproten namen. Zato govornik obžaluje, da se je to zgodilo sedaj, kar se ni zgodilo, ko so Slovane oficijelno pritiskali na steno. Deželni predsednik odgovarja, češ, da ta igra ni biser slovenskega slovstva, ne pove pa prav nobenega razloga za prepoved igre ter osebno napada poslanca Kalana, očitajoč, da je njegova stranka kriva izgrede zadnjih dnij. Poslanec Kalan protestuje proti temu, da bi se od strani deželnega predsedstva na tak nedostojen način postopalo z zastopniki ljudstva, poudarja, da deželni predsednik ni navel nobenega razloga za prepoved predstave, ter zavrne trditev deželnega predsednika, da je naša stranka kriva zadnjih pouličnih izgrede v Ljubljani, dokazujoč, da je naša stranka po svojih glasilih pomirjevala razburjeno mladino, ne iti na led, kamor jo spravljajo nasprotniki. Na ta pojasnila je deželni predsednik molčal, dobro vedoč, da se slaba stvar ne da zagovarjati in najmanjše na tak neparlamentaren način. — Tudi poročevalec Hribar je grajal postopanje deželnega predsednika, glede stvari pa konstatoval, da je res prepoved nedolžne igrice »Nemški ne znajo« polno neutemeljena.

(**Deželne komisije za presojo napovedeb o osebni dohodarini**) načelnikom je imenoval fin. minister deželnega predsednika barona Heina, njegovima namestnikoma pa dvornega svetnika Plachkija in fin. svetnika Jennyja.

(**Vojaška vest.**) Povodom letošnjih vojaških vaj premesti vojna uprava topniški polk št. 7 iz Gradca v Ljubljano.

(† **P. Evstahij Ozimk.**) V nedeljo zvečer ob 8. uri je umrl v tukajšnjem frančiškanskem samostanu veleč. P. Evstahij Ozimk. Zbolel je vtorek, 15. t. m. Zjutraj je še maševal, ob desetih pa ga strese mraz in položi v postelj, s katere ni več ustal. V sredo zjutraj je bil previden in na to mu je res nekoliko odleglo. Isti dan so ga obiskali prevzvišeni g. knezonadškof, ga blagoslovili in tolažili, rekoč: Glej on, ki ga ljubi Gospod, leži bolan. Vse je popraševalo po stanju častitljivega bolnika, žal, da se je v saboto obrnilo na slabeje. V nedeljo zjutraj je bil zopet obhajan in kar ni mogel pričakati trenutka sv. Obhajila. Krog poldneva so pričele pešati moči. Celi popoldan so patri vrstoma obdajali bolniško postelj in molili, zvečer pa se je celi konvent zbral krog umirajočega in ga priporočil usmiljenemu Bogu. V očeh vseh so se blestele solze in sobratje so odšli žalostnim vzklikom: »Naš očka so umrli«. P. Evstahij je bil rojen 24. jan. 1817 v Št. Vidu pri Zatičini. Šolal se je v Novem mestu in Karlovcu, leta 1838 vstopil v frančiškanski red, 1841 naredil slovesno obljubo, 1842 obhajal novo mašo. Najprej je kratek čas pastiral v Ljubljani, potem pa bil poslan v Gorico za lektorja matematike in fizike. Bil je 17 let gvardjan, dvakrat provincijal in po smrti provincijala P. Bonaventure provincijalni vikar; trikrat kustos in dvakrat definitor provincije. Dolgo vrsto let je bil v Gorici spirituval usmiljenk, eksercitor, in ostal ondi v neizbrisljivem spominu. Ko je 44 let prebil v Gorici, vleklo ga je v Ljubljano. Želel je zadnja leta prebiti v ožji domovini in delovati med svojci. Kot bivši provincijal je imel pravico spremeniti bivališče, in nekega dne je izginil v Gorici brez slovesa, le P. gvardjanu je bila stvar znana. V Gorici je zavladovala žalost, v Ljubljani pa so z odprtimi rokami sprejemali »očko«. To je bilo leta 1884. P. Evstahij se je v starih letih vstopil med mlajše svoje sobrate, in tekmoval z njimi na polji pastirskega delovanja. Vsaki dan je bil ob 5. zjutraj gotovo že v spovednici in zvečer, kadar je bilo treba, vstrajal do 1/4 9. v nji. Večkrat med letom je pridigoval, izvzemši zadnje dve leti, ko ga je jel nekoliko zapuščati spomin. Obiskaval je bolnike, imel za vsacega človeka prijazno tolažilno besedo. — Bog mu je pa tudi dal doživeti v Ljubljani marsikatero posebno milost in veselje. L. 1891 je obhajal petdesetletnico slovesne obljube; pri tej priliki so ga imenovali Prevzvišeni knezoškof konzistorijalnim svetovalcem, l. 1892 na sv. Jožefa, svojega krstnega patrona dan, pa zlato mašo, pri kateri so ga počastili sami Prevzvišeni. Preživel je v Ljubljani srečne dni, ker vse ga je ljubilo in čislalo, zlasti je bil ljubljčan od samostanske družine, ki mu je dala častitljivo ime »očka« in si trudila na vso moč, olajšati in osladiti mu starost. V posebni prijaznosti je živel s svojimi profesorji in učitelji, izmed katerih živi še preč. g. kanonik dr. Leben. Odkritosrčno bo žalovala za njim samostanska družina, a žalovali bodo tudi mnogi, katerim je bil dolga leta moder in zvest vodnik. Pogreb je bil danes popoldan ob treh. Mir njegovi blagi duši!

(**Kaj sedaj?**) [Izvirni dopis iz Pulja.] V soboto je prečital razočarani italijanski zbornični večini vladni zastopnik cesarsko naredbo, katera razveljavlja sklep zbornice o proglašanju italijanskega kakor izključno razpravnega jezika deželnega zbora istrskega. Vsled te naredbe so se že podali slovanski zastopniki nazaj v Puljo, da se udeležijo razprav. Sedaj pa nastane vprašanje: kako bode stvar šla izpod rok? Pričakovati je, da se bodo nadaljevali škandali in da bode kupljena sodrga in ž njo vred laška, umetno skovana, večina še nadalje zaničevala zastopnike dvetretjinekega prebivalstva Istre. Pričakovati pa je tudi, da stori vlada izvanredni korak in veli predsedniku, da le-ta veli galeriji, da se vede dostojno, to je da molči in posluša, za kar jedino je galerija tu, in se ne vtika v razpravo zbornice, in to celo na skrajno žaljiv način, to da veli predsednik ali pa da porabi svojo moč do skrajnega in izključi galerijo popolnoma od vstopa v prostore

deželnega zbora Istre. Nadalje pa je tudi pričakovati, da stopi večina v abstinenco, ali pa, kar je mogoče v ožigled možnemu nadaljevanju nesramnih razmer v tej bezniški zbornici, da visoka vlada razpusti deželni zbor. Od vseh teh eventualnostij bode jedna gotova stvar, kajti nemogoče in že v naprej izključeno je, da bi razprave hkrati zadobile normalno lice in da bi razpravljali poslanci s človeško podobo mej seboj — po nečloveški.

(S Koroške Bele) se nam piše: Umrl je dne 19. t. m. tukajsnji ljudski učitelj gosp. Anton Triplat po kratki a mučni bolezni, star še-le 37 let. Rodil se je v Žirovnici, župnije brezniške. Učiteljeval je leto in mesec dni na Trsteniku, od koder se je preselil na Kor. Belo, kjer je blizu 15 let opravljal službo učitelja in cerkvenega organista. Naj v miru počiva!

(Tatvina.) Minulo sredo ponoči ukradel je dosedaj še neznan zločinec posestniku Jan. Müllerju v Črnomlju več obleke in jedno turško srečko v skupni vrednosti 300 gld. Ulomil je od znotraj zaprta sobinska vrata. Sumi se njegov 17 letni hlapec, ki je na to pobegnil.

(Zlato poreko na Prežganjem) sta obhajala 16. febr. 76 letni Viljem Reisner in 73 letna Marjeta Reisner ob spremstvu svojih otrok, vnukov, vnukinj in drugih povablencev. Pa tudi lepo število domačih faranov privabila je isti dan ta redka in zares lepa slavnost v župnijsko cerkev. — »Kaj tacega pa še nismo doživeli na Prežganjem«, rekli smo navzoči farani. — Zlatoporočencema pa zakličemo: »Bog vaju ohrani še mnogo let!«

(Iz celovške škofije.) Mil. gosp. prošt L. Vavtižar, ki je bil na novo mesto vmeščen dne 16. t. m., je imenovan dekanom dekanije Doberlvas. — Č. g. provizor Matej Ražun je premješčen iz Pliberka na Peravo ob Beljaku. — Misijon so imeli v Skočijanu. Obnesel se je dobro.

(Iz Celovca.) dne 18. februarija. Prilezla je druga številka »Kmetskega Lista« na svitli dan. Vidi se jej na mah, da ima vedno »glavo med ušesami«. Prinaša nekaj v znani »slovenščini« skovanih poročil ter nekaj robatih in smešnih zoper »Mir«. Najboljše v celem »Svinjeredu« pa je popravek gospoda župnika Ogrisa, kateremu je moral dati prostora kar v drugi številki. Res smola, če mora list, ki se ponaša s svojim »resnicoljubjem«, kar tako začeti s popravki. Da mu prede trda za gradivo, kaže to, da je malone pol zadnje strani ostalo — prazne! — Prav resno vprašanje pa imamo do slavnega c. kr. državnega pravdnistva celovškega! Dasi »Kmetski List« izhaja samostojno, na njem ni imenovan niti odgovorni vrednik, niti izdajatelj! Samo tiskarna (luteranca) Bertschingerja je imenovana. To je zoper jasno določbo §§ 7. in 9. tiskovne postave. Vprašamo torej gospoda državnega pravdnika: ali veljata še imenovana paragrafa, in sicer tudi za Nemca-luteranca Berčingerja, ali je samo še v veljavi § 23. iste postave, ker, no, ker ga slučajno potrebujete zoper razširjanje »Mir-a«!? Prosimo odgovora!

(Mizarska zadruga) se snuje za celo goriško deželo. Prepričani smo, da bode to v veliko korist mizarjem-obrtnikom. V ta namen je trgovsko-obrtno pospeševalno društvo priredilo poučen shod v Solkanu, na katerem je g. dr. Tuma pojasnil korist te zadruge, sosebno oziroma na izvoz v Aleksandrijo in vshod, kakor mu je pisal dr. Pečnik. Upamo, da solkanski mizarji, ki so bili že večkrat poučeni o koristi take zadruge, ne izostanejo, ter da ne bode treba brez njih snovati zadruge. Tu treba krepko na delo. Otrresti se treba vsake bojazni in vseh pomislekov. Začetek je res težak, a delo začeto je že na pol izvršeno.

(Javen shod) Goriški deželni poslanec in odbornik dr. H. Tuma priredi v nedeljo dne 27. febr. t. l. ob 3. uri popoldne v prostorih županstva v Nabrežini javen shod s sledečim dnevnim redom: 1. Gospodarski naš položaj. 2. Organizacija po zadrukah in društvih. 3. Trgovsko-obrtna zadruga in trgovsko-obrtno pospeševalno društvo v Gorici. 4. Zavarovalnice za govejo živino.

(S Klanjca na Hrvatskem) Tukaj smo že trikrat obhajali slovesnosti svetega očeta papeža Leona XIII. Lani 30. majnika smo obhajali 25letnico, kar so sveti oče papež stopili na gori Alverni v tretji red sv. Franciška. To je bila posebno slovesnost za tretji red. Bila je slovesna pridiga o življenju papeža Leona XIII. in o nje-

govih zaslugah za tretji red. Potem je sledila slovesna sveta maša za sv. očeta. Slovesnost so kaj lepo poveljevale slovenske tretjerednice s svojim milo ubranim petjem. Tu imamo namreč v tretjem redu Hrvate in štajerske Slovence, ker smo na hrvatsko-štajerski meji. Je tudi vsaki mesec dvojni shod: jeden za Hrvate, drugi za Slovence. Druga slovesnost je bila dne 1. januarja t. l. Obhajali smo demantno mašo svetega očeta papeža. To je bil pravi praznik ne le za celo ogromno župnijo, temveč tudi za celo okolico. Prostorna cerkev je bila do zadnjega kotička polna. Govor je bil o dostojanstvu in življenju Leona XIII. Dne 20. t. mes. smo pa obhajali 20letnico papeštva Leona XIII. To je bil zopet poseben praznik in posebna slovesnost za ude tretjega reda. V polnem številu in z velikim veseljem so se zbrali v cerkvi. Po ranem farnem opravilu je bila slovesna sveta maša za svetega očeta. Mej rano mašo je bil slovesen govor o apostolskem delovanju Leona XIII. Slovenski udje so krasno peli mej svetim opravilom. Kaj lepo so proti koncu svete daritve zapeli papeževo himno in po sveti maši zahvalno pesem. Vsi so darovali sveto obhajilo za svetega očeta. Goreče so prosili Boga, naj nam ohrani do skrajne meje slavnega papeža Leona XIII., posebno naj mu da še doživeti 88letnico rojstva in 40letnico kardinalstva. Slava sv. očetu Leonu XIII.

(Vereščagin v Zagrebu) Predvčeranjim zvečer je došel v Zagreb umetnik Vereščagin, da razstavi svoje slike, katere je pred nekaj dnevi razstavil na Dunaju in o katerih smo v našem listu obširneje poročali. Na kolodvoru ga je vsprejelo več članov umetniškega društva ter nekaj deželnih poslancev. Včeraj popoldne so mu priredili slavnosten obed.

(O prometu poštnohranilničnem.) Meseca decembra 1897 se je po vseh poštah po državi v poštno hranilnico vložilo 156.144 krat za 3.146.178 gld. v varčevalnem in 1.256.055 krat za 176.511.294 gld. v čekovnem oddelku, torej v obeh skupaj 1.412.199 krat za 179.657.473 gld. Po naših krajih se je v obeh oddelkih skupaj vložilo na Štajerskem 70.690 krat za 5.796.478 gld., po Koroškem 20.202 krat za 1.649.785 gld., po Kranjskem 18.600 krat za 1.338.905 gld., po Primorskem (Gorica-Gradiška-Istra-Trst) 27.111 krat za 2.859.818 gld., po Dalmaciji pa 8.675 krat za 737.899 gld. A vrnilo se je po državi 377.782 krat skupaj za 177.968.281 gld., od tega pride na Štajersko 11.237 krat za 2.932.608 gld., na Koroško 3.040 krat za 622.118 gld., na Kranjsko 1960 krat za 550.387 gld., na Primorje 5628 krat za 1.581.338 gld., na Dalmacijo 968 krat za 123.177 gld. Od dne 12. januarja 1883 pa do konca meseca decembra 1897 se je vsega skupaj vložilo 115.803.949 krat za 13.819.068.571 gld. 88 kr., izvzelo pa 31.405.160 krat za 13.677.868.047 gld. 20 kr., v blagajnici je torej preostalo čistih 141.200.524 gld. 68 kr. Med povračila spada tudi znesek 35.520.515 gld., za kar je urad vložnikom na željo kupil in odposlal vrednostnih papirjev. Med ljudstvom nahaja se 13.050 knjižic-rentovnic, ki so vredne 29.680.480 gld., potem 1.241.567 vložnih in 34.209 čekovnih knjižic.

(Amerikanska oklopnica »Maine«) se je pred nekaterimi dnevi v havanskem pristanišču razletela. Kaj je eksplozijo provzročilo, še ni jasno in se bode najbrže tudi težko dognalo. Trdi se, da se je eksplozija dogodila v prostoru, kjer pripravljajo torpede, razpočil se je tudi veliki parni kotel ter ladijo do malega uničil. Ostanki ladije so se užgali in požar je trajal čez polnoč. Eksplozija je nastala zvečer okoli devete ure. »Maine« je bila jedna izmed novjših in največjih ladij, dovršena leta 1890. Dolga je bila 97 metrov, vsebina je znašala 6680 tonad, oklep ob vodi in v stolpih je bil močan 30-5 cm. Ladija je imela dva stolpa, katera sta se zamogla sukati krog svoje osi, vsak stolp je hranil po dva topova, kojih kaliber je znašal 25-5 cm., kroglija je tehtala 226 klgr. Razven imenovanih štirih topov je imela ladija še 26 raznih manjših topov. Parni stroj je imel za 9000 konj moči in je gnal ladijo s hitrico 17 morskih milj na uro. Od 420 pomorščakov se jih je blizu 300 ponesrečilo.

(Modno barbarstvo.) Evropa potrebuje vsako leto samo za lišp ženskih klobukov tristo milijonov ptičev. Neka firma v Londonu porabi v to svrhu vsako leto 400.000 kolibrijev in nad 500.000

drugih ptičev. Neka druga londonska firma pa je prodala pretečenega leta v štirih mesecih 800.000 indijskih in brazilskih ptičev. Kongres ameriških ornitologov, ki se je pred kratkim vršil v New-Yorku, se je energično uprl proti tej sistematični moritvi, zakaj tako ogromna poraba grozi nekatere vrste ptičev popolnoma uničiti.

(Fiasco framasonov.) Veliki orijent francoskega masonstva se trese, kaj bo o prihodnjih volitvah. Zato je na vse strani razposlal svoje apostole. Tripični brat Adriano Rolland je prišel v mesto Arbois in na vseh zidovih nabil plakate: »Farji razkrinkani! — I. Vera, veda in razum. — II. Katoliška dogma in svoboda. — III. Zadnji vzdih vere«. Ko so se zbrali meščani, je začel Rolland: »Meščani! vsi, ki živijo po veri, so strahopetni slepci«. »Po kakšni veri«, oglašil se en glas. »Po katoliški«, dejal je Rolland. Kar zahrumi po dvorani: Proč s framasoni, proč z judi! Nekateri začno nabirati doneske za nove podplate. Bratu Rollandu, da bo mogel domov. »Meščani, oglašil se zopet Rolland, meščani! a vera se vendar ne ujema z vedo, nobeden učenjak ni bil veren katoličan!« »Oho! kaj pa Pasteur? (Arbois je namreč rojstno mesto slavnega Pasteurja.) Kaj pa Pasteur? Ali ni bil učenjak in veren katoličan? Proč z judi! Živel Pasteur!« Brat Rolland jo je med velikim vpitjem popihal. Prav tako se mu je godilo v Salins. Še le v Poligny je dobil nekaj somišljenikov, ki jim je pri banketu razlagal svoje anti-krščanske teorije.

(Lilsko sodišče) na Francoskem je prisodilo Emilu Lampetu, uredniku socialističnega lističa »La Ficelle«, radi obrekovanja nekaterih duhovnikov sledečo kazen: radi obrekovanja bondskega župnika Loidana in njegovih vikarjev 40 dni zapor in 50 fr. globe; razven tega mora obsodbo objaviti na 25 lepakih in v 3 dnevnikih, katere si izvolijo tožniki; radi obrekovanja halluinskega župnika Deyne-a in njegovih vikarjev dvamesečni zapor, globo 25 fr. in jednako objavo obsodbe; radi obrekovanja bondskega vikarja Cappelaere-a pa trimesečni zapor, globo 200 fr. in objavo obsodbe, kakor zgoraj. — Želeti je, da bi duhovniki povsod posnemali ta vzgled nasproti podlim napadom protiverskih kričadev. Duhovnika sili njegov stan in verniki, da brani svojo čast.

Društva.

(Slovensko kat. delavsko društvo) priredilo je prošli torek javen društveni shod na Glincah pri Viču. Vabilu so se člani in prijatelji društva v tolikem številu odzvali, da je prostorna dvorana gosp. Travna bila prenapolnjena in tudi še na dvorišču bilo je vse polno. Tudi nasprotniki socialni demokrati so prišli v precejšnjem številu z upanjem, da se jim bo posrečilo shod razgnati. Prvi je govoril veleč. gosp. dr. Krek. V lepih besedah je naslikal cilj krščanskega socializma, kakor tudi konečno smer socialne demokracije. Potem je iz najnovejših socialno-demokratskih knjig dokazoval, da soc. dem. ne gredo za drugim, nego za germanizacijo Slovanov. Ta nepobitna resnica, katero je dokazal črno na belo, je pa gospode mokrača tako razjezila, da so začeli po svoji stari navadi razgrajati. Ali na škodo niso si izbrali za to pravega polja, zakaj predsednik g. Jakopič je shod za 10 minut pretrgal in med tem časom odstranili so jih kršč. soc. možje flegmatično ven na dvorišče; naši možje se ne dajo motiti na svojih shodih. Ko se je shod nadaljeval, dokazal nam je veleč. gosp. dr. Krek še jasno, da samo s krščansko-socialnim delom zamorejo delavci sebi in svojim koristiti. Ko je mej burnimi »živio«-klici gospod govornik zaključil, dobil je besedo gospod Jean, koji je poročal o drugi točki dnevnega reda, namreč o političnem položaju. Naslikal je po kratkem pogledu v prošlost, sedanje stanje, kako da nemški burši vladajo povsod in kako da Nemci sploh postopajo nasproti Slovanom povsod, pa če so tudi v manjšini. In navedel dokaze za to v Ljubljani in na Sp. Štajerskem. Govoril in bodril je potem navzoče gledé gospodarskega napredka, ker ako smo gospodarsko dobro organizovani, gmotno dobro stoječi, bodemo zamogli imponirati sovražnikom. Povdarjal je nadalje nevarnost soc. dem. za nas Slovence in v navdušenih besedah pozivljaval navzoče, da branijo svojo sveto rodno zemljo in vero kakor krasni svoj materni jezik proti vsakemu z vsemi sredstvi. In ko je na zvršetku svojega govora zaklical: »Bog živi slovenske delavce! Bog živi slovenski narod!« zagromelo je po dvorani.

(Predpustna veselica), katero je priredila »slov. krščansko-socialna delavska zveza« v nedeljo 20. t. m., se ni vršila tako, kakor je bilo na dnevnem redu. Zanimanje za veselico je bilo med širšim občinstvom veliko. Vstopnice so bile do malega razprodane. »Zveza« se je tokrat

potrudila stopiti pred občinstvo z obširnimi programom. Priskrbela je med drugim za ta večer veliko burko »Nemški ne znajo«, v kateri so imeli nastopiti priznani slovenski igralci: gg. Sršen, Sušteršič in Urbančič. Ta igra bi imela biti glavna točka in jedro cele veselice. Občinstvo je čakalo z zanimanjem, da se dvigne zastor na oder. V tem pa je g. Štefe nepričakovano stopil na oder in javil občinstvu, da je vlada prepovedala igrati to igro. Prišla je prepoved tako nepričakovano, da se ni moglo pripraviti na kako večjo igro, ki bi nadomestovala prepovedano. No, storilo se je kolikor je bilo moči, da se je občinstvo vsaj deloma odškodovalo. Toda jako neprijetno je zadela ta prepoved visoke vlade odbor »zvezec«. Kaj je bilo vzrok prepovedi, ni bilo v odloku povedano; najbrže so bile kake malenkosti, ki bi znale »žaliti in provocirati« ljubljansko nemštvo. Seveda se je to prepovedalo, ker je bilo slovensko, na Dunaju se igra jako pogosto brez ovire zabavljiva in čehe zasmehujoča igra »Der Böhm in Amerika«. — Mesto te igre se je igrala burka »Doktor Martinček«, v kateri je izborni igral glavno vlogo g. Urbančič, član slov. dež. gledališča. — Poleg tega je bila dokaj krasno izvedena živa slika »Vera, upanje, ljubezen«, le da je bila premalo razsvetljena, tako da zadej stoječim ni bilo vse jasno in razločno. — Čestitati le moramo »kršč. soc. del. zvezi«, da se je lotila hvaležne naloge občinstvu, zlasti delavskim slojem podajati užitek takih predstav, do katerega so prišli do sedaj le redko. Poleg tega so storili svojo dolžnost v polni meri tamburaši »Zvezec«, ki so vživali s svojim precej dovršenim udarjanjem občno pohvalo. Čuli smo tudi izborni in res mojsterski kvartet »Slavčev«, ki nam je dovršeno pel več komadov. — Na to je sledila prosta zabava. Slovenski pesnik Hribar je prečital mojsterski nalašč v ta namen zloženo pesem, v kateri je naslikal žalostni položaj Slovencev in Slovanov in v kateri kliče navdušeno: Ne boste nas uničili! — Pesnika je občinstvo burno pozdravljalo z »Živio«-klici. — Kakor je videti, se razvija v našem »Katoliškem domu« čedalje boljše naše narodno življenje, — ki ni samo za inteligenco, temuč tudi za delavske sloje, dasi dela zapreke vlada, ki je sinoči smatrala za umestno in potrebno, da je stražila žandarmerija »Katoliški dom« od zunaj, v veži pa da je sedel policaj ves čas proste zabave.

(Odbor in predsedništvo katoliške družbe za Kranjsko v Ljubljani za leto 1898.) Ivan Sušnik, kanonik, predsednik; dr. Iv. Janežič, profesor bogoslovja, podpredsednik; Al. Staré, vpok. župnik, blagajnik; Rudolf Endlicher, umirovljeni c. kr. okrajni tajnik; Jožef Pichler, umir. c. kr. okr. tajnik, zapisnikarja; Fr. Barborič, župnik v Križankih; Janez Dogan, trgovec s pohištvom; Anton Janežič, c. kr. finančni koncipist; Andrej Kalan, kanonik, deželni poslanec; dr. Andrej Karlin, c. kr. profesor; dr. Jan. Ev. Krek, profesor, državni poslanec; Anton Kržič, c. kr. profesor na učiteljski; dr. Franc Lampe, profesor in vodja Marijanišča; Franc Leskovic, trgovec; Karol Polak, tovarnar in veletržec; Franc Povše, vodja, posestnik, državni in deželni poslanec; Iv. Rozman, župnik, častni kanonik; Viljem Schweizer, odvetniški kandidat; Josip Šiška, knezoškofijski tajnik; Viktor Steska, mestni kapelan; dr. Aleš Ušeničnik, stolni vikar; dr. Ignacij Žitnik, državni in deželni poslanec; Anton Zupančič, profesor bogoslovja; Alojzij Zorman, trgovec.

(Dolenjsko pevsko društvo) in šola »Glasbene Matice« v Novem mestu nameravata s pripomočjo učiteljev »Glasbene Matice« iz Ljubljane še pred spomladanskim koncertom prirediti dva posebna koncerta, in sicer v saboto 5. sušca in v nedeljo 3. aprila t. l. — Na vspeh so krasne točke za klavir, gosli in celo od Dvořaka, Mendelsohna, narodne pesmi za mešan zbor na novo harmonizovane od J. Čerina in M. Hubada itd. — Sedeži za oba koncerta skupaj bodo primerno mnogo ceneji kakor za en sam koncert in sicer: I. Za člane Dolenjskega pevskega društva ali Glasbene Matice sedež v prvih petih vrstah: za oba koncerta 1 gold. 50 kr., za en koncert 1 gold.; sedež od 6. vrste dalje 1 gld., za en koncert 70 kr. II. Za nečlane: sedež v prvih 5 vrstah za oba koncerta 3 gld.; za en koncert 2 gld.; sedež od 6. vrste dalje 2 gold.; za en koncert 1 gold. 40 kr. — Del čistega dohodka je namenjen za dijaško kuhinjo v Novem mestu. — Priglasila na sedeže za oba koncerta se sprejemajo le do 25. t. m. v prodajalni gospoda Josipa Medveda v Novem mestu; dotični polni zneski so vplačati do vstetega 2. sušca t. l., sicer bi se na priglasene moglo ozirati. Koncerti so pristopni vsakomur in se posebna vabila ne bodo izdajala.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj, 22. februarja. Govori se, da kmalu odstopi ces. namestnik grof Coudenhove ter da bo imenovan podpredsednikom najvišjega računskega dvora, od koder bi bil grof Pace poklican v notranje ministerstvo. Drugi trde, da pride grof Coudenhove kot cesarski namestnik na Tirolsko.

Dunaj, 22. februarja. Poslanec Pattai je bil pri Gautschu, kjer je bil razgovor o drugem podpredsedniku v državnem zboru. Poslanec Pattai ni mogel dati v tem oziru Gautschu nobenega zagotovila, ker doktor Luegerja ni na Dunaju. Dobil je pa vtis, da bo sklican državni zbor na 10. marca, ter da bo prvi seji predsedoval kot starostni predsednik poslanec Proskowetz.

Celovec, 22. februarja. Pri dopolnilni volitvi za državni zbor je izvolila koroška trgovinska zbornica s 15 od 16 oddanih glasov dosedanjega poslanca Hinterhuberja, kakor je bilo pričakovati.

Praga, 22. febr. Glede vprašanja, kdaj da pride adresna razprava v dež zboru na vrsto, še vedno ni nič gotovega. Deželni maršal je obljubil Mladočehom, da pride adresa v tem zasedanju na vrsto. Mladočehi zahtevajo, da pride na vrsto pred prorač. razpravo. Tega pa jim dež. maršal neče dovoliti. Ker je pri dež. proračunu letos 18 milijonov primanjkljaja ter bi dež. maršal rad, da so navzoči tudi nemški poslanci pri sejah, kjer imajo določevati o pokritju tolike svote. Najbrže, da se kočljiva zadeva tako reši, da pride na vrsto najprej dež. proračun v prvem in drugem branju, potem adresna razprava in potem tretje branje o deželnem proračunu.

Praga, 22. febr. Nemškonacionalni poslanci so interpelovali vlado radi nekega tajnega ukaza, s katerim se naroča uradnikom v deželi, naj se izogibajo antisemitičnih društev.

Levov, 22. febr. Deželni zbor je v današnji seji izvolil deputacijo, ki se bo pod vodstvom deželnega maršala v ime dež. zbora poklonila cesarju na Dunaju, ter sklenil na predlog posl. Jaworskega soglasno, da se povabi v to deputacijo tudi bivšega namestnika in ministerskega predsednika grofa Badenija.

Pariz, 22. febr. Razni listi poročajo, da so predsednik Faure in ministri zasledili več dokumentov, iz katerih se razvidi, da je Dreyfuss res zakrivil vse, radi česar je bil obsojen na vražji otok, ker je že pred l. 1894 obveščal zunanji svet o raznih francoskih vojaških tajnostih. — Predsednik Faure je čestital generalu Pellieux radi njegove patrijotične izjave povodom zaslišanja pred porotnim sodiščem.

Pariz, 22. februarja. V včerajšnji porotni obravnavi v zadevi Zole je najpreje govoril javni tožitelj generalni advokat Cassel, ki je navajal razne dokaze, ki si jih je nabral mej večdnevno obravnavo ali pa že poprej in na podlagi katerih lanko pričakuje obsodbe literata Zole. Za njim je pričel zagovornik Labori, ki je najsuroveje napadal vlado ter vse, ki ne trobijo v rog Zola-Dreyfusovih pristašev. Labori kakor tudi pozneje Zola sam sta skušala s svojimi dokazi o nedolžnosti preslepiti porotnike ter prepričati ves svet, da se borita le za pravico in svobodo. Predsednik ju je moral večkrat ustaviti. Akoravno je trajala obravnava do poznega mraka, vendar Labori še ni dovršil svojega tehtnih dokazov praznega govora. Neštevilna množica, ki se je zbrala včeraj zopet v dvorani, je s klici: »Proč s Zolo, živel armada« spremljala Zolino izjavo, češ, da ga bo Francija slavila svojedobno, ker ji je rešil čast!

Foulard-svila 65 kr.

do gld. 3-35 meter — japonska, kitajska itd. v najnovejših vzorcih in barvah, tudi črna, bela in barvena **Hennebergova svila** od 45 kr. do gld. 14-65 meter — v najbolj modernih tkaninah, barvah in vzorcih.

Na zasebnike poštnine in carine prosto na dom. — Vzorci obratno. Dvojni pisмени porto v Švico.

Tovarne za svilo G. Henneberg

52 c. in kr. dvorni zalagatelj, **Ourth.** 1 2

Umrli so:

20. februarja. Katarina Beguš, delavka, 22 let, Tržaska cesta 37, legar. — P. Evstahij Ozimk, frančiškan, 81 let, Marijin trg 5, plućnica. — Jera Struss, delavka, 58 let, Tržaska cesta 56, otrpenje srca.

21. februarja. Anton Čibašek, umir. župnik, 83 let, Strelške ulice 6, plućnica. — Helena Gondola, gostija, 65 let, Karlovska cesta 7, vsled želodčnega raka.

V hiralnici:

20. februarja. Ivan Petrič, krojač, 65 let, apoplexia cerebri.

V vojaški bolnišnici:

20. februarja. Jurij Seljak, žandarmerijski stražmešter, 37 let, plućnica.

Tržne cene v Ljubljani

dné 19. februarja.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, m. st. . .	12 80	Špeh povojen, kgr. .	— 70
Rež, "	9 —	Surovo maslo, " . .	— 90
Ječmen, "	7 —	Jajce, jedno	— 12
Oves, "	6 80	Mleko, liter	— 10
Ajda, "	9 —	Goveje meso, kgr. .	— 64
Proso, "	7 50	Telečje "	— 64
Kotaza, "	6 50	Svinjsko "	— 66
Krompir, "	2 80	Kostrunovo " . . .	— 40
Leča, hktl.	12 —	Piščanec	— 60
Grah, "	12 —	Golob	— 18
Fizol, "	12 —	Seno, 100 kgr. . . .	1 96
Maslo, kgr.	1 —	Slama, 100 " . . .	1 78
Mast, "	— 74	Drva trda, 4 kub. m.	6 80
Špeh svež, "	— 64	" mehka, 4 " . . .	5 —

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebe	Padavina v 24. urah v mm.
21	9. zvečer	727.4	1-2	brezv.	poloblačno	
22	7. jutraj	727.2	—2-5	sl. jzah.	poloblačno	0-0
	2. popol.	727.1	5-2	"	del. jasno	

Srednja včerajšnja temperatura 1°, za 0.8° nad normalom.

VABILO

na

I. OBČNI ZBOR

„Hranilnice in posojilnice
v Gor. Tuhinji,

registrirane zadruge z neomejeno zavezo“,
ki bo

dné 13. marca 1898 ob 1/2 4. uri popoldne
v župnišču.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva.
2. Poročilo računskega pregledovalca.
3. Potrjenje računa za l. 1897.
4. Volitev načelstva, računskega pregledovalca in njegovega namestnika.
6. Razni nasveti.

Gorenji Tuhinj, dné 21. febr. 1898.

133 1-1

Načelstvo.

VABILO

na

REDNI OBČNI ZBOR

„Hranilnice in posojilnice v Št. Petru,
registr. zadruge z neomejeno zavezo“,
ki bo

dné 13. marca 1898 ob 3. uri popoldne
v tukajšnji šoli.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva.
2. Poročilo računskega pregledovalca.
3. Potrjenje računa za leto 1897.
4. Volitev načelstva, računskega pregledovalca in njegovega namestnika.
5. Razni nasveti.

V Št. Petru, dné 20. februarja 1898.

134 1-1

Načelstvo.

Priporočilo!

Podpisani izdelovatelj raznega cerkvenega in stavbinega mizarskega blaga, zlasti cerkvenih klopi, spovednic, vrat, okenj itd., se priporoča častiti duhovščini, cerkvenim predstojništvom, hišnim gospodarjem v točno in lepo izdelovanje

raznih mizarskih predmetov

po predloženih vzorcih ali po lastnem načrtu.

Cerkve v Dobu, na Rovu, Brdu, Goričah, v Radomljah, Pečah, Komendi, Moravčah, Šenčurju pri Kranju pričajo, kako **čvrsto in solidno delo so moje cerkvene klopi.**

Josip Stupica

na Vtru pri Domžalah.

48 8-6

Razglas.

Podpisani magistrat naznanja stavodolžnim mladeničem:

1. Glavni nabór za deželno stolno mesto Ljubljano vršil se bo letos dne 14. in 15. marca v telovadnici II. mestne deške ljudske šole na Cojzovi cesti in sicer: 14. marca za one zunanje mladeniče, katerim se je dovolilo priti k naboru v Ljubljani, 15. marca pa za mladeniče, ki so pristojni v Ljubljano.

Začetek ob 8. uri dopoldne.

2. Stavljenec, odnosno tudi njihovi moški svojci, ki se pozovejo k naboru, imajo priti v pravem času in snažni na nabirališče, ter imajo v pravem času prinesiti potrebne dokaze, če se oglašajo za ugodnost:

- a) kot kandidatje duhovskega stanu, kot posvečeni duhovniki in kot nameščeni dušni pastirji (§ 31 voj. zak.);
- b) kot podučitelji, učitelji in učiteljski kandidatje (§ 32 voj. zak.);
- c) kot posestniki podedovanih kmetij (§ 33 voj. zak.);
- d) iz rodbinskih razmer (§ 34 voj. zak.);
- e) enoletne prezentne službe (§ 25-29 voj. zak.).

3. Stavljenec, kateri želi ugodnosti po §§ 31-34 voj. zak. in imajo tudi pravico do ugodnosti enoletne službe, morejo se zglasiti, ako bi se jim odklonila prošnja za kako prej omenjenih ugodnostij, za ugodnost enoletne prezentne službe pri glavnem naboru.

4. Kdor zanemari stavno dolžnost ali v obče katero iz vojnega zakona izvirajočih dolžnostij, se ne more izgovarjati, da mu ni bil znan ta razglas ali vojni zakon.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

dne 12. februvarja 1898.

Št. 4406.

138 1-1

Mesnica v najem!

Od 1. maja letos odda se v mestnem poslopju v šolskem drevoredu **jedna mesnica v najem.**

Ustne ali pismene ponudbe sprejema in pojasnila daje podpisani magistrat v navadnih uradnih urah.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

dne 16. februvarja 1898.

J. Szpetkowski,
zavod za cerkevno umetnost,
v Poznaniu (Posen), Berlinerstrasse 16,
pripoča svojo veliko zbirko (23 različnih vrst) prelepih križevih potov v visokodružni rezbil (releif) iz mozaik-tvarine, tudi kipe svetnikov, božje grobe itd.
Posame postaje križevih potov pošilja tudi na ogled.
Cenki in načrti zastoni in franko. 116 10-3
Križevih potov pošilja tudi na ogled.

Prijatelji slovenske akad. mladine, naročite se na

„ZORO“,

ki je glasilo slov. katol. akadem. dijaštva.

Cena: Za nedijake 1 gld., za dijakke 60 kr.

Upravnik: Pavel Marija Valjavec, stud. iur.,
Dunaj, V., Matzleinsdorferstrasse 76, IV., 30.

Na prodaj je ali v najem odda se
v Šmartnem pri Litiji

hiša

z dobro poslujočo gostilno, žganjetočem in prenočevališčem za tuje. V hiši nahajala se je tudi čez 30 let trgovina z mešanim blagom. Najemnik ali kupec bi imel tudi priliko prevzeti jedino prodajo usnja pod jako ugodnimi pogoji. 123 3
Več pové Fr. Čuden, urar v Ljubljani.

Trgovskega učenca

ki je dovršil vsaj drugi gimnazijski razred ali realko, in je zdrave čvrste narave, sprejemem takoj v svojo prodajalnico z mešanim blagom pod ugodnimi pogoji. — Pismene ponudbe naj se naravnost meni dološljejo.

Franco Ksav. Goli,
trgovec v Idriji.

127 3-3

Naznanilo in priporočilo.

Naznanjam častiti duhovščini, slavnemu občinstvu in sploh svojim cenjenim in spoštovanim gostom, da sem se

preselil

iz restavracije pri „Zlati ribi“ v Ribjih ulicah

v gostilni dvor „Virant“, sv. Jakoba trg št. 2.

Vsem svojim častitim gostom se zahvaljujem za obilno skazano mi naklonjenost v prejšnjih prostorih ter se nadalje priporočam za mnogobrojni obisk.

Skušal bodem svoje častite goste zadovoljiti s pristnim dolenjskim in bizeljskim vinom, z izbornim Kozlerjevo-carskim pivom ter s prav ukusno prirejenimi gorkimi in mrzlimi jedili.

Priporočam posebno prenovljene in snažne spalne sobe.

Istotam sprejmo se tudi gospodičine in dekleta v poduk za kuho.

Z odličnim spoštovanjem

France Rozman.

129 3-2

Dunajska borza.

Dne 22. februvarija.

Skupni državni dolg v notah	102 gld. 55 kr.
Skupni državni dolg v srebru	102 " 50 "
Avstrijska zlata rent 4%	122 " 90 "
Avstrijska krona rent 4%, 200 kron	102 " 80 "
Ogerska zlata rent 4%	122 " 25 "
Ogerska krona rent 4%, 200 kron	99 " 50 "
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	930 " — "
Kreditne delnice, 160 gld.	363 " 50 "
London vista	120 " 10 "
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 " 75 "
20 mark	11 " 76 "
20 frankov (napoleonidor)	9 " 53 "
Italijanski bankovci	45 " 25 "
C. kr. cekini	5 " 67 "

Dne 21. februvarija.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	162 gld. 50 kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	161 " 25 "
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	191 " — "
4% zadolžnice Rudolfove zelez. po 200 kron	100 " — "
Tisine srečke 4%, 100 gld.	140 " 30 "
Dunavske vravnave srečke 5%	131 " — "
Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	109 " — "
Posojilo goriškega mesta	112 " 50 "
4% kransko deželno posojilo	98 " 30 "
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	98 " 90 "
Prioritetne obveznice državne železnice	228 " — "
" južne železnice 3%	185 " 35 "
" južne železnice 5%	127 " 20 "
" dolenjskih železnic 4%	59 " 50 "

Kreditne srečke, 100 gld.	199 gld. 50 kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	167 " — "
Avstrijske rubežne srečke, 10 gld.	20 " — "
Rudolfove srečke, 10 gld.	27 " — "
Salmove srečke, 40 gld.	80 " — "
St. Genois srečke, 40 gld.	80 " 25 "
Waldsteinove srečke, 20 gld.	58 " 50 "
Ljubljanske srečke	22 " 75 "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	161 " — "
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v.	3456 " — "
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	428 " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	79 " 50 "
Splošna avstrijska stavbinska družba	110 " 75 "
Montanska družba avstr. plan.	150 " 25 "
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	176 " — "
Papirnih rubljev 100	127 " 25 "

S 1. januvarijem 1898 se je pričelo novo celoletno naročevanje!

„MERCUR“

XXXVI. leto.

Avtentično oznanilo žrebantja tu in inozemskih loterijskih srečk, izkaz vseh izrebanih državnih in zasebnih obilgacij.

Brezplačni privrček „Finanzielles Jahrbuch“, ki obsega znamenek vseh izrebanih srečk.

Naročuje se najprimerneje s poštnimi nakaznicami pri vseh c. in kr. poštah uradih in pri administraciji „Mercur“, Dunaj, I., Wollzeile 10.

2 gld. 60

celoletna naročnina.